

ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਜੇ.

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2015 ਦਾ CWP ਨੰ. 22174

ਦਸੰਬਰ 19, 2018

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1970—RI.2.2(a)-ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ 100% ਆਰਜ਼ੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ—ਹੋਲਡ, ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 1/3 ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਲਾਅ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲ ਦੇ 2.2(ਏ) ਅਨੁਸਾਰ, ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ 18)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ 1/3 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰੋਕ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮ 2.2(a) ਵਿੱਚ ਹੀ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2.2(a) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 20)

ਜਸਨੀਤ ਕੌਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਨਵਕਿਰਨ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਅੰਜੂ ਅਰੋੜਾ, ਵਧੀਕ ਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ, ਜੇ

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 24.04.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ 100% ਆਰਜ਼ੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ

ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ

ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਚੰਗਾ ਆਚਰਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 24.09.1987 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਲਾ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਲੈਬ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 1992 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਜਨੇਰੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਰੀਦਕੋਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਉਥੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 23.05.1994 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 324 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.36 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, 17.02.1995 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਕੋਤਵਾਲੀ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.14 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਉਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 28.11.1995 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) 23.05.1994 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 324 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.36 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 03.12.1997 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 09 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਮਿਤੀ 03.12.1997 ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 14 ਮਿਤੀ 17.02.1995 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੇ ਮਿਤੀ 26.03.1998 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 568-ਡੀ.ਬੀ.ਏ./1998 ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹੈ। ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 02.09.2008 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 02.09.2008 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਕਿ ਭਾਵੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 02.09.2008 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਸੀ

ਅਤੇ ਸਲਾਮਤ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 31.01.2012 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ 05.10.2009 ਨੂੰ, 02.09.2008 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ, ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ 25.01.2011 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਫ਼ਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ 31.01.2012 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 100% ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਆਰਜ਼ੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 24.04.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 17.02.1995 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 14 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 302 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਰੂਲ 2.2 (ਏ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਚੰਗਾ ਆਚਰਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(8) ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੰਨਿਆ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਰੂਲ 2.2 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੂਲ 2.2 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 24.04.2015 (ਅਨੇਕਚਰ P-10) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 100% ਅਸਥਾਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 31.01.2012 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਕੀਲ 05.04.2016 ਨੂੰ 2012 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 16316 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਦੀ ਇੱਕ ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ 1/3 ਪੈਨਸ਼ਨ ਹੀ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 100% ਪੈਨਸ਼ਨ।

(10) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(11) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜੂ ਅਰੋੜਾ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਕੋਲ 100% ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸੀਮਾ 1/3 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਗਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) 01.12.2018 ਨੂੰ 2017 ਦੇ CWP ਨੰ. 24736 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 100% ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ ਦਲੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 1/ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸੀਲ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨੈਗੇਟਿਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ' ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ), ਭਾਗ II ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ:-

2.2 ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ:-(a) ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਚੰਗਾ ਆਚਰਣ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹਰੇਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, (i) ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ 16 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(Harsimran Singh Sethi, J.)

(11) ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।

ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਚੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (i) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ), ਜੋ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਆਚਰਣ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹਰੇਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ। ਉਕਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਚੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ' 3500/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਹੋਵੇ।

ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

ਪੂਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕੋ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਿੱਥੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੀਲਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ (ਵਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰੋਡਿਗਿਓ)। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। "

(13) ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਉਹੀ ਦਲੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 100% ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-10) ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 05.10.2009 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ -10)। ਉਕਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਵ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 14 ਮਿਤੀ 17.02.1995 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ.36 ਮਿਤੀ 23.05.1994. ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸਬੰਧੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਪਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਸਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ 1/ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ 3 ਹਿੱਸਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 14 ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“14. ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 14 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ

(*Harsimran Singh Sethi, J.*)

ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੈਰਾ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਗਲਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P-10 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 302/324 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਆਚਰਣ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੈ।

(16) ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਦੇਸ਼ (ਅੰਕੜਾ P-10) ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ. 05.10.2009 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਦੀ 2012 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰ. 16316 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਲਮੇਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਿਰਲੇਖ ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। 05.04.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ 1/3 ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰੇ 7 ਅਤੇ 8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"7. ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਭਾਗ-2 ਭਾਗ-1 ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਦੇ ਕਾਰਨ [ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਨਿਯਮ 2.2(ਏ)"], ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2.2(a) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"2.2. ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ।-(a) ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਚੰਗਾ ਆਚਰਣ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹਰੇਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, -

(i) ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸੋਲਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਸਮਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ; ਅਤੇ

(ii) ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।

ਜਿੱਥੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ ਕਢਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਛੱਡੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਹੀਨਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਚੀ ਹੋਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਗਾਰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਛੱਡੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। '40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ।

(18) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲ ਦੇ 2.2(ਏ) ਅਨੁਸਾਰ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰੋਕੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(19) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2013 ਦੇ ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ. 427 ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ

(*Darshan Singh Sethi J.*)
ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ 100% ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸੇ ਐਲਪੀਏ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 05.10.2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਐਲਪੀਏ ਨੂੰ 100% ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੋਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਡੀ

ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਐਲਪੀਏ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੰਜਾਬ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ 2.2(ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਲਪੀਏ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ 12.11.2014 ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੰਕਰ ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ 2.2 ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 1/3 ਸੀਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 12.11.2014 ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਾਪਸ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ 2.2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 05.10.2016 ਨੂੰ ਐਲਪੀਏ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ 12.11.2014 ਦੇ 2013 ਦੇ ਐੱਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰ. 427 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ 100% ਪੈਨਸ਼ਨ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 12.11.2014 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(20) ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 2.2(a) ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2.2(a) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(21) ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਲਿੰਗ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਭਾਵ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਰਡਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮ 2.2 (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

(23) ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਾਜ਼ਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। . ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਰੋਕਤ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸ਼ਮਤਿ ਜੰਡ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ